

สารบัญ

PART 1

รู้จักศัพท์อักษรภาษาจีน

และการสะกดเสียงอ่านภาษาจีน

- สัทอักษรภาษาจีน (พินอิน) (拼音字母) 8
 - พยัญชนะ (声母) 8
 - สระ (韵母) 9
 - วรรณยุกต์ (声调) 12
- การเขียนและการสะกดเสียงอ่านภาษาจีน (拼音) 13

PART 2

คำศัพท์

- คำกริยาที่ใช้บ่อย 17
- รู้จักส่วนต่างๆ ของร่างกาย 22
- สมาชิกในครอบครัว 24
- สี่ 31
- ส่วนต่างๆ ภายในบ้าน 32
- เครื่องใช้ภายในครัว 34
- ลักษณะนิสัยของบุคคล 36
- อาหารจีน 38
- เครื่องดื่ม 40

- ผลไม้ 43
- ประเทศและเมืองหลวง 45
- อาชีพ 54
- สภาพอากาศ 56
- วันเวลา 57
- สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในประเทศจีน 61

PART 3 < วิชากรรณำรู้

- รู้จักชนิดของคำ 64
- รู้จักโครงสร้างประโยคพื้นฐานภาษาจีน
 - ประโยคบอกเล่า 71
 - ประโยคคำถาม 72
 - ประโยคปฏิเสธ 75

PART 4

บทสนทนา

Chapter 1 การทักทาย	78
Chapter 2 การแนะนำตัว	87
Chapter 3 การบอกวันและเวลา	96
Chapter 4 การถามเกี่ยวกับครอบครัว	105
Chapter 5 การถามเกี่ยวกับอาชีพ	111
Chapter 6 การถามเกี่ยวกับงานอดิเรก	117
Chapter 7 การสอบถามเส้นทาง	122
Chapter 8 การจองตั๋วเครื่องบิน	131
Chapter 9 การพูดคุยเรื่องสภาพอากาศและฤดูกาล	138
Chapter 10 การซื้อของและการต่อรองราคา	143
Chapter 11 การไปหาหมอ	150
Chapter 12 การสั่งอาหาร	158
Chapter 13 การพูดคุยโทรศัพท์	165
Chapter 14 การพูดคุยเรื่องสถานที่ท่องเที่ยว	171
Chapter 15 เทศกาลสำคัญของประเทศจีน/การอวยพร	177

รู้จักศัพท์อักษร

ภาษาจีน

แสด=การส=กด

เสียงอ่าน

ภาษาจีน

สัทอักษรภาษาจีน (พินอิน) (拼音字母)

สัทอักษรภาษาจีน (พินอิน) (拼音字母) คือการสะกดเสียงอ่านภาษาจีนกลาง ด้วยตัวอักษรละติน โดยการสะกดเสียงอ่านส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วย 3 ส่วนคือ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

พยัญชนะ (声母)

พยัญชนะในภาษาจีนมี 21 เสียง ดังนี้

b - ปิว	p - พัว	m - มัว	f - ฟิว (ตรงกับเสียง ฟ และ ฝ)
d - เตอ	t - เทอ	n - เนอ	l - เลอ
g - เกอ	k - เคอ (ตรงกับเสียง ช และ ค)	h - เฮอ (ตรงกับเสียง ท และ ฮ)	
j - จี	q - ชี	x - ซี	
z - จือ	c - ชือ	s - ซือ	
zh - จรือ เขียนย่อเป็น จ	ch - ชรือ เขียนย่อเป็น ช, ฉ	sh - ชรือ เขียนย่อเป็น ช, ส	r - ยรือ เขียนย่อเป็น ร

* หมายเหตุ y และ w ใช้แทนพยางค์ที่ไม่มีเสียงพยัญชนะต้น แต่ไม่ใช่เสียงพยัญชนะต้น (ดูคำอธิบายอย่างละเอียดในหัวข้อการเขียนและการสะกดเสียงอ่านภาษาจีน หน้า 13)

8 Chinese 4 daily เก่งจีนรอบด้าน

สระ (韵母)

สระในภาษาจีนมี 36 เสียง ดังนี้

สระเสียง 7 เสียง

a - อา, อะ	o - ออ
e - เออ	
i - อี้	i - อี้, อี้ย
ü - อู, อู๋	ü - อวี้

สระพิเศษ

er - เออร์	ออกเสียงโดยการท้อลิ้น ปกติจะออกเสียง เออร์ (er) แต่หากวางต่อท้ายคำอื่น จะเขียนโดยตัด e ออก และออกเสียงโดยท้อลิ้นผสานกับเสียงพยัญชนะหน้า เช่น 花儿 (ภาพวาด) huàr (ออกเสียงว่า ฮวาร์ มาจาก huà + er โดยจะออกเสียง ฮวาร์ และท้อลิ้นตรงท้ายพยัญชนะ)
	ส่วนการเขียนตัวอักษรจีนจะเติมตัวอักษร 儿 ต่อท้ายอักษรเดิม เช่น huàr (花儿)
ê - เอะ, เอ	ê ไม่มีการผสมกับพยัญชนะ แต่สามารถผสมกับสระ i และ ü เป็นสระ ie และ üe ได้ตามลำดับ โดยสามารถนำสระ ie และ üe ประกอบเข้ากับพยัญชนะและวรรณยุกต์เป็นพยัญชนะได้ เช่น xiě (写)

สระ=ประ=สม 13 เสียง

เสียงท้ายพยางค์ของสระที่ลงท้ายด้วย i และ o ใกล้เคียงกับเสียงสระแม่เกย (i) และแม่เกอว (o)

ao - เอา a + o (อา + ออ)	ai - ไอ a + i (อา + อี้)		
ou - ไอว o + u (ออ + อู)			
ei - เอย e + i (เออ + อี้)			
ia - เอีย, ยา (ya) i + a (อี้ + อา)*	ie - เอีย, เยีย (ye) i + ê (อี้ + เอ)*	iao - เอียว i + ao (อี้ + เอา)	iu (iou) - อิว, โยว (you) i + ou (อี้ + ไอว)
ua - อวา, วา (wa) u + a (อู + อา)	uo - อัว, วอ (wo) u + o (อู + โอ)	uai - ไว, ไว (wai) u + ai (อู + ไอ)	ui (uei) - อุย, เวย (wei) u + ei (อู + เอย)
üe - เอวีย, เยวีย (yue) ü + ê (อวี + เอ)			

* สระ ia, ie มีความใกล้เคียงกับการออกเสียงสระเอียในภาษาไทย แต่ ia จะออกเสียงกว้างกว่า โดยเวลาออกเสียงจะต้องเปิดปากกว้างออกเสียงว่า อี้ + อา ในขณะที่ ie จะออกเสียงแคบ โดยออกเสียงว่า อี้ + เอ

สระ=ประ=สมที่สงท้าย
ด้วยเสียงนาสิก 16 เสียง

เสียงท้ายพยางค์ของสระที่ลงท้ายด้วย n และ ng ใกล้เคียงกับเสียงสระแม่กน (n) และแม่กง (ng)

an - อาน, อัน	ang - อาง, อิ่ง			
ong - อง				
en - เอิน	eng - เอิง			
ian - เอียน, เยียน (yan)	in - อิน, ยिन (yin)	iang - เอียง, ยั้ง (yang)	ing - อิ่ง, ยिंग (ying)	iong - ออยง, ยง (yong)
uan - อวน	un (uen) - อุน			
uang - อวาง, อวง, วัง (wang)	ueng - เวิง (weng)			
ün - อวิน, ยวิน (yun)	üan - เอวียน, ยวน (yuan)			

วรรณยุกต์ (声调)

วรรณยุกต์ในภาษาจีนมี 4 เสียง และ 轻声 (ชิง ชิง) (qīng shēng) หรือ เสียงเบาที่ไม่มีเครื่องหมายกำกับนั่นเอง

ชื่อ	สัญลักษณ์	เทียบเสียงกับภาษาไทย	ตัวอย่าง
第一声 (dì yī shēng) (ตี้ อี้ ชิง) เสียง 1	—	เสียงสามัญ	mā (มา) jīn (จิน)
第二声 (dì èr shēng) (ตี้ เออร์ ชิง) เสียง 2	/	เสียงจัตวา	bó (โป) fú (ฟู)
第三声 (dì sān shēng) (ตี้ ซาน ชิง) เสียง 3	∨	เสียงเอก	sǎo (เส้า) gǎn (ก่าน)
第四声 (dì sì shēng) (ตี้ ซื่อ ชิง) เสียง 4	↘	เสียงโท	dì (ตี้) zì (จื่อ)
轻声 (qīng shēng) (ชิง ชิง) เสียงเบา	ไม่มีสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมาย กำกับ	ไม่มีเสียงเทียบ ในภาษาไทย ออกเพียงกึ่งเสียงสั้นๆ	de (เตอะ) a (อะ)